

1850-06-16

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

København

Recipient's location:

Magleby, Møn

Mentioned people:

Meta Boisen

Peter Boisen

N.L. Høyen

Susette Maribo

Betty Saugmann

Titus Schouw

Rikke Winther

Archive:

Mappe 3 nr. 19

TRANSCRIPTION

Mappe 3 nr. 19

Til

Hr. Landskabsmaler Skovgaard

hos Gaardmand Hans Peter Petersen

Magleby

pr Stege

|bedes besørget med provst Ingersløvs postbud

betalt|

|16. juni 1850|

Søndag Morgen

Jeg havde en deilig Drøm i nat, jeg syntes Du var kommet hjem, og Du kan troe, jeg kjælede for Dig; Det gjorde saa usigelig godt. Men da jeg saa kom op og saa og følte det stygge kolde Veir, saa var det forbi med den behagelige følelse af Drømmen; og nu vilde jeg kun ønske at jeg kunde besøge Dig, kjære, bedste Ven! Og tale med Dig til Veiret igjen bliver godt. I Søndags var Suse og jeg hos Høyens; jeg ved ikke hvorfor, men jeg har ligesom faaet lidt Haab om det Du ved nok. Der er vel egentlig ingen Grund dertil, men der var Noget, som ikke lader sig beskrive, i hendes Opførsel, der forekom mig ligesom et Glimt af Haab. Hvad ham angaar, saa var han nær gaaet fra Sans og Samling ved at finde hende der, saa jeg blev ganske bange for ham; og, hvis han bilder sig [ind] at han har hilst paa Alle de Tilstedeværende, saa tager han meget Feil, for vi gik Alle og i Een for ham. Der er endnu en Ting der styrker mit Haab, det er at Susette mindre og mindre kan finde sig i Metas Opførelse, hun holder vist derfor ikke mindre af Meta, men jeg troer alligevel, at hendes Indflydelse paa Susette er svækket, og at S., der bliver [?sødt] tilbage af M. hvergang hun søger som Veninde at gjøre hende Forestillinger, derved kommer til at trække sig tilbage ogsaa paa sin Side. Jeg ønsker det saa meget, det er maaske derfor, jeg har faaet saa godt Haab.

Det gjorde mig næsten ondt at see [?hr] Boisen igaar, jeg var lidt deroppe; idet jeg gik og han fulgte mig ud, kom jeg til at sige at jeg længtes saa meget efter at han skulde faae Præstekald, fordi jeg syntes han

●2●

var saa skikket dertil og fordi jeg troede det i det hele taget vilde være godt. Da kom der Noget saa smerteligt i hans Udtryk, han sagde at han længtes Derefter, men det kunde der dog ikke være Tanke om og at det gjorde ondt at tale om, saa jeg blev ganske bedrøvet og fortrød hvad jeg havde sagt; men Du kan troe, det er aldrig godt at blande sig ind i Andres

Anliggender. Jeg har fortrudt det, saavelsom at jeg bebreidede Meta at hun var saa meget hjemmefra, man overbeviser ikke, men kan maaskee Lidt sætte noget imellem Mand og Kone, og den maa dog Ingen adskille ikke med det Mindste; nu bliver jeg dog nødt til at tale lidt mere med Boisen ved Leilighed, for vi blev lidt kort afbrudt, og jeg synes ogsaa jeg vil sige ham, at jeg føler det var galt handlet af mig. I Anledning af at Meta var saa meget hjemmefra yttrede han til mig, at hun var jo vant til at leve meget om og med sig selv, og de maatte jo søge at værre saa meget som muligt for de Gamle, men at det gjorde ham ondt, var tydeligt at see. Nei, min Ven, naar jeg først hører Dig heeelt og holdent til, saa skal jeg ikke mere forlade Dig, men med Guds Hjælp endda være noget for min Fader; men det [?forstaaes], sig jeg har jo heller aldrig været det for ham, som Meta er for sin Søster, men deri ligger netop Ulykken; saa meget kan hun ikke være for to.

Mandag.

Jeg gaar hver Dag i Køkkenet, til stor Morskab for Titus, der kommer med Udbrud som: "Men! skræller Du ogsaa Kartoffeler; nu skal vi nok snart see Dig sidde og brodere med et Paar Køkkenpighænder", o.s.v. Lad ham kun lee, jeg kan godt mærke, at det er meget rigtigt og fornuftigt af mig at jeg kan benytte denne [Tid] dertil.[Overstreget: Denne] Naar man selv kan Noget, saa er det ingenting

●3●

at føre Huus, men naar man er uvidende om Alt, saa maa man enten give sig Pigen ivold eller ogsaa, som jeg har hørt om fru Brock, naar man er samvittighedsfuld var at gaae op i det; Hun har dog været bekjendt som en aandfuld Dame, men aldrig saa snart blev hun gift før hun ikke tænkte paa andet end Kogebogen, som hun for at sætte sig ind i det maatte studere fra Grunden af, og paa at tørre Støv af o.s.v.; som hun nu selv har sagt til Rikke, at hun aldrig mere har Lyst til at læse i nogen Bog. Man lærer det vist lettere praktisk, og saa kan det vist heller ikke komme til at ligge saa tungt paa Sindet, for det er det virkelig ikke værd.

Susette har begyndt en Reisepose til Maribo, som jeg har lovet at hjælpe hende med. Hun vilde saa gjerne have en Kylling derpaa, men da den skal være større end den Rikke fik saa kan den ikke syes ligederefter, ved Hjælp af den har jeg nu søgt at lave Noget sammen, men Gud ved hvordan det vil blive. Saadan omtrent og saa Hyldebusken bagved, troer Du det kan gaae nu? Den brune Kylling gemmer vi til Du kommer hjem, for naar der bliver valgt mere farver bliver den maaske tydeligere, og det var, synes jeg [den] der stod smukkeste der. Jeg har faaet Lov af Fader til at komme lidt til Veiby, nu kommer det kun an paa naar Du kan; hvis Du kunde i Juli,

var det jo rigtignok det Bedste, men det kan vi tale om naar Du kommer hjem; Jeg kommer nok ogsaa lidt til Betty, men det tænkte jeg at jeg kan gjøre fra Nysø af. Jeg skal hilse Dig fra Høyen.
Din G

